

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219201650
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7219201650.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Jany Dudíkovej v právnej veci manželov: R. M. nar. X.X.XXXX bývajúcej v T. na ulici P. č. X zastúpenej JUDr. Katarínou Habiňákovou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ulici Štúrovej č. 20 a Ing. C. C. M. nar. XX.X.XXXX bývajúcim v T. na ulici P. č. X zastúpeného Ing. Mgr. Jánom Folvarským advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na ulici Československej armády č. 17 v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom M.: 1. D. nar. XX.X.XXXX, 2. C. nar. XX.X.XXXX bývajúcich u manželky zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice na čas po rozvode, o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 13.9.2019 č.k. 19P 35/2019-159 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutých výrokoch o určení výživného a práve a povinností oboch rodičov zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok na čas po rozvode.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo účastníkov. Maloletého C. a maloletú D. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti manželky. Právo a povinnosť zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok majú obaja rodičia. Zaviazal manžela prispievať na výživu maloletej D. 290 Eur mesačne a maloletého C. 260 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred manželke od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva. Styk manžela s maloletými deťmi neupravil.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie manžel proti výroku o práve oboch rodičov zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok a určení výživného na čas po rozvode. Uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Napadnuté výroky rozsudku považuje za nesprávne, nezákonné, nepresvedčivé, pretože neobsahujú zákonné náležitosti sú jednostranné a v prospech manželky. Poukázal na nesprávne skutkové zistenia konajúceho súdu. Pokiaľ ide o výrok III. rozsudku, pokiaľ rozhodol o práve oboch rodičov zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok napriek tomu, že manžel je vo výkone trestu odňatia slobody súd určil, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok bude matka v bežných veciach, pričom ide o skutočnosť, ktorá sa nezakladá na pravde, preto namieta zmatečnosť odôvodnenia tohto výroku rozsudku. Namieta aj odôvodnenie výroku o výživnom, pretože je stručné, nekonkrétne, formalistické bez dostatočného podrobného vysvetlenia, akými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní. Poukázal na to, že v odôvodnení absentuje výška preukázaných nevyhnutných mesačných výdavkov na jednotlivé maloleté deti a súd vychádzal z nesprávnej, nepreukázanej a zavádzajúcej výšky čistého mesačného príjmu manžela od zamestnávateľa A. za obdobie od novembra 2018 do apríla 2019 v sume 2091 Eur (bod 11 rozsudku), pretože ide o sumu, ktorá nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd neprihliadol na preukázané tvrdenia ohľadom trvalého zníženia mesačného príjmu v US D. z 1.450 Eur na 1.250 Eur na základe

objektívnej skutočnosti znížením poklesu počtu zákazok v spoločnosti a neprihliadol na skutočnosť, že jeho príjem mimo pracovného pomeru v spoločnosti Axa nie je pravidelný, čo znamená, že jeho výška nie je garantovaná a závisí od počtu klientov v danom mesiaci. Ide o zárobkovú činnosť, ktorú vykonáva dobrovoľne v čase osobného voľna a preto súd nemal vychádzať pri posudzovaní výšky vyživovacej povinnosti z tohto jeho príjmu, resp. z celej jeho výšky. Vyslovil názor, že nikto nie je povinný vykonávať dve de facto zárobkové činnosti. Vytkol konajúcemu súdu v bode 11 rozsudku, pokiaľ poukázal na jeho príjem od zamestnávateľa US D. aj S., pričom ide o obdobie od augusta 2018 do apríla 2019. V danom prípade ide o nesprávne a neaktuálne údaje, nakoľko rozsudok bol vynesený 11.9.2019. Vytkol súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal dostatočne čistým mesačným príjmom manželky a neprihliadol na skutočnosť, že ona opustila spoločnú domácnosť, odtrhla deti od ich otca bez akéhokoľvek dôvodu. Dôvodom jej odchodu bol mimomanželský pomer s mužom, s ktorým v súčasnosti tvorí spoločnú domácnosť. Poukázal na svoj aktuálny čistý mesačný príjem 1.450 Eur (cca 1.300 Eur + 150 Eur), ktorý preukázal. Uviedol, že podľa judikatúry súdov a zaužívanej praxe, výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20 % až 30 % z jeho čistého príjmu (napríklad Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 10 Cop 15/2016). Určená výška výživného v úhrnej sume 550 Eur pri jeho čistom mesačnom príjme by spôsobila podstatné zníženie jeho životnej úrovne, čo je v rozpore so Zákomom o rodine. Z uvedeného dôvodu navrhuje zmeniť rozsudok o výživnom tak, že ho zaviazže prispievať na výživu maloletej D. 240 Eur mesačne a maloletého C. 220 Eur mesačne.

3. Manželka vo vyjadrení k odvolaniu manžela navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny, pretože súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol, lebo zohľadnil možnosti, schopnosti manžela aj potreby maloletých detí. Poukázala na to, že manžel v odvolaní aj v predchádzajúcich písomných a ústnych vyjadreniach uvádzal rôzne výšky svojho príjmu. V písomnom vyjadrení k návrhu na rozvod uvádzal príjem 1.750 Eur a v S. 100 Eur. Na súde vyčíslil príjem 1.250 Eur spolu v S. a v USS D.e, pričom z výpisov z účtu, ktoré boli súdu predložené, jeho čistý priemerný mesačný príjem za obdobie od novembra 2018 do apríla 2019 bol v US D.e 1.482, 15 Eur a v S. 327,23 Eur, z čoho vyplýva jeho mesačný príjem v sume 1.809 Eur. V odvolaní uvádza príjem 1.300 Eur a o pár riadkov vyššie príjem 1.250 Eur. Námetka manžela, že príjem sa mu znížil v dôsledku jeho PN je podľa jej názoru v dôsledku jeho rozhodnutia byť dlhšie PN, ale ide len o prechodné obdobie. Jeho zdravotný stav sa stabilizoval, opätovne dosahuje príjem rovnaký, ako v predchádzajúcom období. Poukázala na to, že vždy vykonával mimopracovnú činnosť, aby sa zvýšili príjmy pre rodinu a najmä pre maloleté deti. Uviedla, že s deťmi opustila spoločnú domácnosť, býva u svojej matky. Deťom zabezpečuje stravu, vykonáva všetky domáce práce aj aktívnou činnosťou, čím plní aj inú než finančnú pomoc pre deti. Manžel deťom sa vyjadril, že okrem výživného im nič neposkytne, pretože všetko, čo im má poskytnúť, je určené vo výživnom. Ohradila sa voči tvrdeniam ohľadne jej odchodu z domácnosti, pretože ich manželstvo bolo dlhodobo nefunkčné. Namietala odvoláciu námietku manžela, že jeho príjem v S. by sa nemal zohľadňovať, pretože je to príjem ako každý iný podľa jej názoru, je riadne zdanený a manžel túto činnosť vykonáva na základe zmluvy. Manžel maloletým deťom od rozvodu manželstva ničím neprispieva, neobdarúvava z príležitosti ich sviatkov a osobných jubileí. Poukázala na to, že aj deti majú zvýšené odôvodnené potreby každým rokom nástupom do školy v septembri, pričom ani na tieto výdavky manžel ničím neprispel. Maloletá D. bude mať stužkovú a nemôže očakávať, že by manžel na takúto príležitosť, keď bude mať mimoriadne výdavky, prispel. Uviedla, že maloleté deti majú zvýšené výdavky aj v súvislosti s mimoškolskými aktivitami, výletmi, dovolenkami a podobne. Poukázala na to, že po rozvode manželstva sa s manželom ústne dohodli o vyporiadaní BSM tak, že byt, ktorý nadobudli do spoločného majetku nadobudne ona s tým, že manželka vyplatí sumou 50.000 Eur, pričom ona za týmto účelom si vybavila úver, ktorý bol schválený a môže ho čerpať, avšak manžel nepochopiteľne pozastavil vyporiadanie BSM napriek tomu, že v tejto súvislosti s vybavovaním úveru jej vznikli výdavky, ktoré znižujú jej celkový rozpočet. Uviedla, že jedným z dôvodov rozpadu manželstva bolo aj finančné zavádzanie príjmu manželka, utajovanie kde pracuje a aký má príjem, čo bolo pre ňu nepochopiteľné. Uviedla, že maloleté deti súhlasili s jej odchodom zo spoločnej domácnosti, sú vo veku, kedy sa už dokážu rozhodnúť aj sami a zväziť, čo je pre nich dôležité. Ich rozhodnutie bolo slobodné a vedomé. Uviedla, že súdu predložila zoznam vecí, ktoré sú pre deti potrebné a nevyhnutné a súd sa dostatočným spôsobom vysporiadal s otázkou výšky výživného, skúmal odôvodnené potreby maloletých detí ako aj schopnosti a možnosti manžela a na základe toho určil výživné, ktoré považuje za primerané a dôvodné.

4. Výroky rozsudku o rozvode manželstva, úprave výchovy a úpravy styku neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 2 CSP).

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 4 tohto zákonného ustanovenia, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 tohto zákonného ustanovenia, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

8. Podľa § 75 ods. 1 vety prvej Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

9. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom na čas po rozvoze, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom v § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že konajúci súd riadne zistil skutočný stav (§ 25 a § 36 CMP), ktorý správne posúdil podľa zákonných ustanovení Zákona o rodine o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Zo zákonných ustanovení citovaných v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie týkajúcich sa určovania rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vyplýva, že kritériami určovania rozsahu výživného sú popri odôvodnených potrebách dieťaťa aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného je preto potrebné vychádzať predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako je šatstvo, bielizeň, náklady na bývanie, ako aj potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžadujú život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky (predškolskej prípravy) sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej kultúrnej, záujmovej alebo športovej činnosti, prípadne, ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie dieťaťa, pričom ide o všeobecne známu skutočnosť, ktorú nie je potrebné dokazovať. Dokazovať je potrebné len nadštandardné výdavky, resp. potreby dieťaťa, ktoré vybočujú z rámca potrieb iných detí v rovnakom veku. Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti je súd povinný prihliadať aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Na strane povinných rodičov dieťaťa, súd zisťuje ich reálne príjmy, celkové majetkové pomery, nevyhnutné životné náklady a prihliada aj na ich ďalšie zákonné vyživovacie povinnosti. Vychádzajúc z uvedených úvah je potrebné zdôrazniť, že výživné nie je možné určovať mechanickým spôsobom. V predmetnej veci súd prvej inštancie riadne vyhodnotil schopnosti, možnosti a majetkové pomery manžela vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami maloletých detí, ktorých odôvodnené potreby sú všeobecne známou skutočnosťou. Konajúci súd zohľadnil príjem manželov, ktorý riadne posúdil a vyhodnotil ich životnú úroveň, ako aj ich reálne výdavky spojené so stravou, bývaním a ostatnými výdavkami, ktoré je nevyhnutné vynaložiť. Odvolací súd poukazuje na to, že príjem povinného rodiča nie je možné posudzovať v kontexte jeho nákladovosti života, ale je nevyhnutné preskúmať mieru jeho výdavkov na život, preto odvolací súd dôsledne preskúmal výšku a odôvodnenosť výdavkov manžela, ktoré sú tiež všeobecne známou skutočnosťou, pretože každý človek musí bývať, má náklady na zabezpečenie poplatkov spojených s bývaním, stravovaním, náklady na hygienu a ošatenie a v prípade pracujúceho človeka aj náklady na reprodukciu svojej sily ako aj odôvodnených potrieb maloletých detí a dospel k

záveru, že výživné v sume 290 € mesačne pre mal. D. predstavuje denné výživné 9,66 Eur a 260 € pre mal. C. predstavuje denné výživné 8,66 Eur zodpovedá zákonným kritériám určovania výživného a v tejto súvislosti dodáva, že určené výživné musí zodpovedať nielen odôvodneným potrebám maloletých detí, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča, ktoré podmieňujú mieru uspokojenia, resp. sú limitujúcim kritériom vo vzťahu k uspokojovaniu odôvodnených potrieb maloletých detí. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k záveru, že určené výživné súdom prvej inštancie je vzhľadom na citované ustanovenia v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané a korešpondujúce skutkovému stavu zisteného súdom prvej inštancie. Odvolací súd je toho presvedčený, že manžel bol schopný v uvedenom období zabezpečiť si dostatok prostriedkov na uspokojovanie vlastných potrieb v rozsahu minimálne bežného štandardu, preto možno od neho spravodlivo žiadať, aby rovnaký štandard umožnil aj svojim maloletým deťom. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam je potrebné podozrieť, že kritériá určovania rozsahu výživovacej povinnosti vyplývajú zo zákonných ustanovení citovaných v napadnutom rozsudku, keďže doposiaľ nebolo zákonom ani iným právnym predpisom ohraničené percentuálne vyjadrenie pomeru výživného k čistému príjmu rodiča, pričom takáto súdna prax v obvode tunajšieho odvolacieho súdu realizovaná nie je, lebo zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva a nevyplýva ani z rozhodnutí vyšších súdnych autorít (najvyššieho či ústavného súdu). Určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia individuálnych skutkových okolností každej prejednávanej veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach, je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôžu byť považované za pravidlo pre iné prípady, pričom táto súdna prax vyplýva i z rozhodnutí vyšších autorít (porov. 5Cdo 87/2017, 8Cdo 50/2017).

10. Odvolací súd po zohľadnení všetkých relevantných skutočností dospel k totožnému záveru ako súd prvej inštancie aj o zastupovaní mal. detí a spravovaní ich majetku. Konštatuje, že zastupovanie dieťaťa navonok je právo konať za dieťa s právnymi účinkami, ktoré je odrazom práva rodičov o dieťati rozhodovať. Zásadne v bežných veciach môže rozhodovať každý z rodičov samostatne. Správa majetku dieťaťa predstavuje právo rodiča obhospodarovať majetok dieťaťa v súlade s jeho záujmami. Aj toto právo patrí obom rodičom, pokiaľ sú známi, žijú alebo nebolo im súdom zasiahnuté do spôsobilosti na právne úkony, ani do výkonu rodičovských práv a povinností. Nositeľmi práva zastupovať dieťa, spravovať jeho majetok sú obaja rodičia a zasiahnuť do výkonu rodičovských práv a povinností môže súd rodičovi výlučne z dôvodov, ktoré sú uvedené v ust. § 38 a to buď pozastavením výkonu, obmedzením výkonu alebo úplným pozastavením výkonu rodičovských práv a povinností. Preto možno v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rozhodnúť výlučne tak, že súd ponechá právo zastupovať dieťa, spravovať jeho majetok obom rodičom. Realizovať ho budú v bežných veciach každý samostatne na základe svojho rozhodnutia, v podstatných veciach môže dieťa zastúpiť aj jeden z rodičov, avšak len po dohode s druhým rodičom, keďže v podstatných veciach musia rozhodovať spoločne. Z uvedeného dôvodu preto rozhodnutie súdu, ktorým oprávnenie a povinnosť zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok vymedzil obom rodičom, bolo v súlade so zákonom, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obmedzenie či pozbavenie otca - manžela rodičovských práv podľa § 38 Zákona o rodine, pričom takýto výrok by musel nutne predchádzať rozhodnutiu o výlučnom oprávnení matky - manželky mal. detí zastupovať a spravovať ich majetok.

11. Vo vzťahu k odvolacím námietkam manžela o stručných, formalistických a nepresvedčivých dôvodoch rozsudku odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní.

12. Odvolacia námietka manžela o absencii výšky preukázaných nevyhnutných mesačných výdavkov a zavádzajúcej nepreukázanej výšky jeho čistého mesačného príjmu je potrebné zdôrazniť, že výživné nie je možné určovať mechanickým výpočtom. Odvolací súd dospel k rovnakému právnemu záveru ako súd prvej inštancie, že určené výživné zodpovedá zákonným kritériám určovania rozsahu výživného s prihliadnutím na príjem manžela zistený listinnými dôkazmi súdom prvej inštancie, správne prihliadal a zohľadňoval náklady rodičov na živobytie. K odvolacej námietke manžela poznamenáva, že táto je

totožná s jej obranou pred súdom prvej inštancie, s ktorou sa konajúci súd v napadnutom rozsudku vysporiadal a ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o rozsahu výživného.

13. Odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje náležitosti rozsudku a odlišný názor účastníka vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov a úvahám súdu uvedeným v odôvodnení rozsudku nečiní rozsudok nepreskúmateľným, pretože súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy a výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde, ktorý musí dbať na to, aby nevytlúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený účastníkom konania, ak tento skutkový poznatok preukáže iným dôkazom, resp. ktorý nemôže smerovať k preukázaniu sporných skutočností, a teda týka sa skutočností nerozhodných a právne bezvýznamných a tiež takých, ktoré účastníci navrhli s úmyslom predĺžiť súdne konanie.

14. Vzhľadom na to, že manžel ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové okolnosti o jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu maloletých detí, bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie správne a zákonné, preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o určení výživného a práve a povinnosti oboch rodičov zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok na čas po rozvede podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

15. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).